

dier, og Udvalget har ment — og dert have baade Mindretallet og Flertallet kunnet slutte sig sammen —, at under alle Omstændigheder skulde Terminen for denne Lovs Strafftræden ikke udsættes længere end til 1ste April 1872.

Finansministeren: Blandt de Forslag, som det ærede Udvalg har stillet under Nr. 2—15, maa jeg gjøre en Adskillelse mellem de første, nemlig fra Nr. 2 til Nr. 14, og det sidste, som den ærede Ordfører nu sidst omtalte. De to Ændringsforslag, der ere anførte under Nr. 2—14, ere nemlig væsentlig Redaktionsændringer, som jeg antager, vi nok blive enige om, hvorimod Forslaget under Nr. 15 indeholder en principiel Forskjel, som jeg altsaa maa udtale mig særlig om. Jeg skal kun med Hensyn til de førstnævnte Forslag bemærke, at nogle af dem kun ere stilistiske Rettelser, om hvis Verdi jeg ganske skal undlade at udtale mig. Dette er saaledes f. Ex. Tilfældet med Forslaget under Nr. 14; det er kun en Smagsag, og Smagen er jo, som bekendt, forskjellig, og hvis det ærede Thing holder mere til Udvalgets Smag, har jeg ikke det Mindste derimod. — De øvrige Forslag kan jeg dele i to Klasser; den ene Slags Forslag, hvortil f. Ex. Forslagene under Nr. 2 og 3 høre, tilsigter en større Sammenbrugging af Udkastets Bestemmelser, hvorved det Hele bliver kortere, hvorved man søger paa en kortere Maade at udtale det Samme. En saadan Korthed kan jo under visse Omstændigheder have sin Fordel, det indrømmer jeg, men der er andre Tilfælde, hvor det er heldigt, om man er lidt udsprængere, og dette gjælder navnlig for Love, der meget skulle benyttes af Folk, der ikke ere vant til at læse Love; nu faaer jo Lovene om Skibsafgifter meget i Hænderne paa Skibsførere og skal benyttes af dem, og det er da egentlig, synes mig, ganske heldigt, om Lovene er noget mere udførlig, end den navnlig for juridisk dannede Læsere behøvede at være. Jeg har derfor netop med

Skib sat § 3 ind, uagtet jeg meget godt har indset, at den ved en Forandring i § 2 strengt taget ikke er nødvendig; men det forekom mig, at det vilde være gavnligt for Skibsførerne, naar en særlig Paragraph sagde dem, hvorledes det skal gaa til, naar et Skib paa samme Rejse gaar dels i indenrigs og dels i udenrigs Fart; det siges dem her tydelig, og det er bedre, end naar de skulle fortolke sig dertil gjennem Udtrykkene i § 2. Det er igrigt Noget, jeg ganske maa henstille; hvis Thinget skulde foretrække den mere koncise Form, Udvalget har stillet Forslag om, kan jeg ikke have Noget derimod. En anden Klasse af Ændringsforslag, som navnlig omfatter de nærmest derpaa følgende under Nr. 5, 6, 7 og 8, gaar ud paa at udstøde af Lovens visse Bestemmelser, som man anser for at være selvsølgelige; i det Mindste har jeg forstaaet Udvalgets Motivering paa det Maade, at det mener, at det, som af Regjeringen her er foreslaaet for saadanne Tilfælde som det, at et Skib findes at indeholde flere Varer, end det skulde efter sit Tonsantal, eller det, at et Skib har Dækslast uden dog at være fuldt ladet osv., er Noget, som følger af sig selv. Disse Bestemmelser kunne undværes i Lovene, det er ganske sikkert; men der maa nødvendig være Bestemmelser derfor, og det maa altsaa fastsættes administrativt, hvorledes Skatteopkræverne skulle gaa tilværks i et saadant Tilfælde. Nu er det forekommet Regjeringen, at det i det Hele taget har været Dagsdagens Dasse at overtage saa lidt som muligt af den Art Bestemmelser til administrativ Afgjørelse; det har derfor været Regjeringens Opgave at drage netop denne Slags Ting ind under selve Lovene, og det er derfor, at disse Bestemmelser, f. Ex. de to sidste Stykker i § 4, ere komne ind, hvilke ellers maatte gives ved Reglement. Smidlertid gjælder herom det Samme, at, dersom Thinget vil foretrække, at de blive givne ved et Reglement, da vilde de blive givne ved et saadant; kun ønsker jeg det forstaaet, at det er